

consensus intervenerint, n. 5 l. 3 tit. 1 part. 4. — de futuro non transeunt in matrimonium de presenti adveniente pubertate, datoque osculo, vel amplexu, sive dona, sive alia intervenerint, secus si ista intervenerint in sponsalibus contractis per verba de presenti, quia in matrimonium transeunt, licet copula non adsit, n. 5 dict. l. 3. — ab impubere contracta, adveniente pubertate, per quæ signa consentiri videantur, n. 7 ibi. — utrum transeant in matrimonium de presenti per carnis copulam, et an super hac præsumptione admittatur probatio in contrarium; et an in foro conscientie interiori creditur dicenti non adfuisse consensum conjugalem ibi, n. 8 l. 5 tit. 1 part. 4. — Et quid si secreta confessione dicat, se dubitare quo animo, et affectu illam cognoverit, quid tunc sit agendum, ibidem. — Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium à canone præsumptum, si sponsus timore mortis coactus sponsam de futuro carnaliter cognoscat, dict. n. 8 in 2 quæst. — de futuro, an transeant in matrimonium, si sponsus sponsa præsentem et consentientem dicat se per coitum nolle matrimonio consentire, ibi in quæst. 5. — de futuro, an et quando transeant in matrimonium de presenti per ductionem sponsæ ad domum sponsi, ibi in quæst. 4. — inter minores contracta, quæ juris interpretatione sunt de futuro, an ad hoc, ut transeant in matrimonium de presenti per copulam, an illa actualiter desideretur, an vero nisus tantum ad eam sufficiat, n. 9 dict. l. 5 tit. 1 part. 4. — Et quid si nisus ad copulam esset prope perfectam ætatem, quando sponsalia sunt de futuro juris interpretationem, ibid. — Et an tunc sufficiat consensus præstitus circa finem decimi quarti anni; et quid si cohabitatio, complexus et oscula intervenerint ante perfectam ætatem, ibid. — Sponsalia contracta ante septennium, cum illi proximus sit, et discretio suppleat ætati, an teneant, num. 1 l. 6 ibi. — sive sint jurata, sive non, ecclesia compellit matrimonium contrahere, sed non ita studiose, si juramentum non adfuit, n. 1 l. 7 tit. 1 part. 4. — secunda si sint de presenti, solvuntur prima de futuro, n. 4 dit. l. 7. cum aliis n. ibi anteced. — de futuro dissolvuntur in multis casibus, et ex multis causis, quando ipso jure, quandoque aliter, omnes gloss. l. 8 per text. ibi, tit. 1 part. 4. — Et in sponsalibus inest tacita conditio, si alter conjugum in legem conjugii non peccaverit, n. 6 dict. l. 8. — Sponsalia de futuro transeunt in matrimonium præsumptivum de presenti per carnis copulam, n. 9 l. 8 tit. 1 part. 4. — Et quid si sponsalia contrahantur inter jam puberem et minorem, si pubes postea noluerit contrahere, et minor adveniente pubertate sic, n. 14 dict. l. 8. — Et an sit distinguendum, an iste major, qui dissentit, contraxerit sponsalia de presenti, antequam alter ad pubertatem accessisset, vel post; et an idem sit in utroque casu, n. 15 dict. l. 8. — Sponsalia de futuro an transeant in matrimonium, si sponsus carnaliter eam cognoverit, posteaquam ipsa cum alia fuit fornicata, si adhuc iudicium ecclesie non intervenerit, cum interim sponsalia semper durent, n. 16 l. 8 tit. 1 part. 4. — Et an idem sit in aliis pluribus casibus, in glossa dictæ l. 8 positæ, ex quibus ma-

trimonium impeditur, ibi. — Sponsalia contracta de futuro cum duobus, sive sorores sint, sive non, transeunt in matrimonium præsumptivum, si una ex eis carnaliter cognosceretur, n. 6 l. 9 tit. 1 part. 4. — Quod tamen limitatur duobus modis, dict. n. 6 post med. — Sponsalia facta per patrem non tenent filio dissentiente; et si filii sint præsentem, neque contradicant sponsalibus contractis per patrem, tenent sponsalia, n. 2 l. 10 ibi. — Et idem est si fuerint absentes, et ignorantes, et postea tacite ratificaverunt, quod est speciale in patre, secus in tutore, vel alio ibi. — Sponsalia etiam de futuro debet in eis fieri publica denuntiatio, ut matrimonium clandestinum esse non videatur, et fiet in ecclesia, num. 5 et 6 l. 1 tit. 2 part. 4. — de futuro si sint jurata, an ad unius dictum fieri impediatur, n. 5 l. 18 tit. 9 part. 4. — Et an dissolvantur, si transierint in matrimonium, si in contrarium adsit unus testis simul cum fama, n. 4 ibid. — Sponsalia si contrahantur per matrem habentem tutelam filii sui, an per hoc privetur tutela, n. 1 leg. 5 tit. 16 part. 6.

SPONSALITIA LARGITAS quæ sit, et si ab sponso sponsa mittatur, an in dubio donare videatur vel ad usum tantum missa, num. 1 per text. ibi, l. 5 tit. 11 part. 4. — Et quid si talis donatio fiat sponsæ de presenti; et quid hodie per leges Tauri, n. 2 ibi. — Et quid si ipse aliqua donaverit consummato jam matrimonio, vel ipsa ducta ad domum, ibi n. 5. — Et quid in donatione facta ab sponsa sponso etiam post osculum, n. 7 et 8 ibi per illum text.

Sponsor quis dicatur, et in quo differat à fidejussore, n. 5 l. 1 tit. 12 part. 5.

Sponsus de presenti potest sponsam defendere in iudicio etiam sine mandato, n. 2 l. 10 t. 5 part. 5. — per verba de presenti qualiter agat contra sponsam, quæ adulterium commisit, n. 1 in fin. in præem. t. 1 p. 4. — si sponsam de futuro carnaliter cognoverit, an per hoc sponsalia transeant in matrimonium de presenti, si ipse ad hoc fuerit coactus, n. 8 l. 5 ibi in quæst. 2. — si carnaliter sponsam de futuro cognoverit, præsumitur affectu uxorio eam cognovisse, ibi. — Et quid si sponsus sponsa præsentem protestetur se nolle per coitum matrimonio consentire, an illud matrimonium præsumatur, ibid. in quæst. 5. — Sponsus, quia adduxit sponsam ad ipsius domum, an et quando illa sponsalia de futuro transeant in matrimonium de presenti, ibi in q. 4 dict. n. 8. — si violenter sponsam carnaliter cognoverit, an hoc non obstanti ipsa Religionem intrare possit, n. 10 l. 4 tit. 1 part. 4. — si noluerit matrimonium contrahere, quam possit excusationem justam dare, ut ad hoc non compellatur, n. 2 l. 7 ibidem. — ad matrimonium contrahendum compellendus non est, quando ex conjecturis grave damnum speratur, n. 5 dict. l. 7 tit. 1 part. 4. — per verba de futuro si per verba de presenti contrahat, postea ad primam redire non tenetur, n. 4 ibi cum n. anteced. — vagans si ignoretur, et ubi sit, an et quando ejus sponsa possit cum alio contrahere, et quot tempus debeat expectare, n. 2 et 3 l. 8 ibid. — matrimonio contrahere cum sponsa non tenetur, quando violenter raptæ, et cognita fuit ab alio, n. 12 l. 8 per text. ibi, t. 1

part. 4. — si cognoscit carnaliter sponsam de futuro, postquam ipsa cum alio fornicata fuit, cum adhuc durent sponsalia interim quod iudicium ecclesie non intervenit, an per hoc illa transeat in matrimonium de presenti, n. 16 l. 8 tit. 1 part. 4. — qui per verba de futuro cum duobus contraxit, si unam carnaliter cognoscat, visus est consentire in matrimonio, n. 6 l. 9 tit. 1 part. 4. — an cum sponsa contrahere teneatur, si ante copulam fuit detectum, quod non erat virgo, n. 6 l. 10 tit. 2 part. 4. — Et an valeat matrimonium sub conditione, scilicet, si te virginem invenero, ibi. — Sponsus si mittat aliquid sponsæ, an donare videatur in dubio, vel ad usum tantum fuisse ad sponsam missum, num. 1 l. 5 tit. 11 part. 4. — Et quid si sponsus donet aliquid sponsæ de presenti, an teneat talis donatio, et quid hodie, ibi n. 2. — Et quid si ipse ille aliquid donat consummato jam matrimonio, vel ipsa jam ducta ad domum, ibi n. 5. — sponsus si sponsam ad domum traduxerit, præsumitur copula, n. 5 dict. l. 5 tit. 11 part. 4. — mortua sponsa non lucratur ab ipsa sibi donata, etiam post osculum, secus è contra, n. 7 et 8 ibidem per illum textum. — si ante nuptias sponsam aleret, an faciat suos fructus rei dotalis de æquitate, n. 2 l. 28 tit. 11 part. 4. — Sponsi nullus est luctus, et ideo mulier annum luctus habere non tenetur, num. 7 per text. ibi, l. 5 tit. 12 part. 4. — Sponsus si sponsæ ornamenta miserit, an commodasse, vel donasse videatur, n. 7 l. 2 tit. 2 part. 5, et n. 1 l. 3 tit. 11 part. 4. — an in bonis suæ sponsæ partem habere debeat, si post ejus mortem inops remanserit, n. 2 l. 7 tit. 15 part. 6. — an de adulterio sponsam de futuro accusare possit, et quid si matrimonium esse non poterat inter eos, n. 2 l. 1 t. 17 part. 7. — Et an stantibus sponsalibus sponsus possit sponsam jure mariti accusare, ibi. — Sponsus si per vim rapiat sponsam, an in raptorum poenam incidat, num. 3 leg. 5 per text. ibi, tit. 20 part. 7.

SPONTANEUS consensus, vide in verbo CONSENSUS.

SPORTULÆ majores solvi debent ab universitate, quando litigat, quam ab alio, n. 4 l. 46 tit. 18 part. 5.

SPURIUS an admittatur ad majoriam à patre suo factam credendo illum fore legitimum, n. 10 l. 2 t. 15 p. 2. — Spurii an admittantur in feudi successione, num. 6 leg. 68 t. 18 part. 5. — Spurius bene admittitur ad vindicandam injuriam factam cognationi, n. 6 l. 6 tit. 25 p. 5. — Spurii à patre alii non debent de jure civili, et regio, secus tamen est de æquitate canonica, n. 11 per text. ibi, l. 5 t. 14 part. 4. — Spurius, istud verbum generale extendens se ad quoscumque natos ex damnato coitu, et quare sic dicantur, n. 6 l. 1 t. 15 part. 4. — Spurii an comprehendantur appellatione filiorum; et quid de naturalibus filiis, et an natus ex concubina et clerico in minoribus constituto, dicatur spurius, ibi. — Et nati ex personis inter quas prohibetur concubitus, licet non matrimonium, an spurii esse dicantur, d. n. 6 l. 1 t. 15 part. 4. — Et casus in quo filius censetur sine patre, et neque dicitur spurius, neque legitimus, dict. num. 6 l. 1 tit. 15 p. 4. — Spurius filius ad dignitates ecclesiasticas sine dispensatione, etiam quando alii legitimi deficiunt, an admittatur, et an tunc necessaria sit

dispensatio; et quid si ad hoc sint per Principem privilegiati, n. 2 l. 2 t. 15, et n. 2 l. 3 per text. ibi, tit. 15 part. 4. — filius an possit à Principe legitimi, et an in legitimatione debeat apponi clausula *non obstante*; et an qualitas spurietatis exprimenda sit in impetratione legitimationis, n. 8 l. 4 t. 15 part. 4. — non debet vocari legitimatus jam per Principem, n. 11 in princ. l. 4 t. 15 p. 4. — Spurii indigni sunt Principis clementia, neque legitimi possunt per oblationem parentum, n. 4 per text. ibi, l. 5 t. 15 part. 4. — ab omni beneficio excluduntur, neque possunt legitimi in patris testamento, sicuti possunt naturales, n. 1 et 2 per text. ibi, l. 4 t. 15 p. 4. — filii an à parentibus debeant alimentari, et an à patre clerico ex fructibus sui beneficii filius spurius alimentari possit, n. 1 l. 2 t. 19 part. 4. — an à patre, an verò à matre alii debeat, vel communibus expensis, n. 1 l. 5 tit. 19 p. 4. — filius an ab ascendentibus suis per virilem sexum alii debeat, n. 5 l. 5 tit. 19 part. 4. — Et an à matre, vel ab earum ascendentibus per sexum femineum, ibi n. 6. — Spurius filius an teneatur patrem, vel matrem alere, et an teneatur matrem dotare, si illa juvenis sit, d. n. 6. — an possit succedere in emphyteusi, si de hoc fuit à principio factum pactum, n. 6 l. 28 t. 8 part. 5, et n. 1 l. 29 tit. 11 p. 5. — si per statutum habilitetur ad succedendum, an tale statutum valeat, n. 6 in med. d. l. 28. — Et quid si Princeps in hoc fecerit constitutionem generalem, an constitutio teneat, ibi. — Spurius an possit à patre, vel ab alio extranco hæres institui, n. 11 et 12 l. 4 t. 5 part. 6. — Et quid in adulterio, et quando possit aliquid relinqui filio spurio, n. 12 ibi, et gloss. l. 10 et 11 t. 15 part. 6. — Spurius filius an à patre institui possit, cum capax erit, n. 7 l. 19 t. 5 part. 6. — Et an interim quod est capax, debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione, et possit bona administrare tanquam curator, ibi. — à patre in majora institui non potest, cum legitimabitur, d. n. 7. — filius an hæreditatis restitutionem impediatur, quando quis fuit institutus sub conditione, scilicet si sine liberis decesserit, n. 4 et 8 l. 10 t. 4 part. 6. — filius si alteri testatoris filio fuerit substitutus vulgariter, an tunc talis substitutio vulgaris expressa contineat pupillarem tacitam, n. 19 l. 5 tit. 5 part. 6. — filius si à patre instituitur hæres, vel hæreditatem ex fideicommissis habeat, an illa ab eo tolli possit, et etiam ab hærede gravato restituere, et quando, et ex quibus in hoc perpendatur, quod fraus intervenit, gloss. l. 15 t. 7 part. 6 præcip. n. 21, 22 et 24 cum aliis ibi. — Et an illa hæreditas applicetur fisco, vel cui, ibi n. 22 cum aliis ibid. — Et an sit aliquis modus relinquendi aliquid filio spurio, d. n. 22. — Et an tunc hæres teneatur in conscientia illam spurio, vel fisco restituere, vel sibi retinere, d. n. 24. — Et an spurius, si sibi talia bona restituantur ab hærede, possit illa retinere in foro conscientie, d. num. 24. — Spurius an cum bona conscientia possit retinere res sibi à patre donatas, vel relictas, d. n. 24. — Et an pater facere possit majoriam in filium spurium stantibus legitimis, quando habuit à Rege licentiam faciendi majoriam in filium quem vellet, n. 5 quæst. 27 l. 52 t. 9 part. 6. — Spurius an possit ex

Principis dispensatione ad majoriam admitti, etiam stantibus legitimis, eis tantummodo legitima relicta, et quando, d. n. 5 d. l. 52 quæst. 8 et quæst. 12.—Spurii cum legitimis non succedunt, et de ratione exclusionis, d. n. 5 q. 8 dict. l. 52 t. 9 part. 6.—an aliis deficientibus ex Regis facultate ad majoriam admitti possint, et an ad honores admittantur, d. n. 5.—Et quid si facta sit majoria in filium spurium credendo illum legitimum, an valeat majoria, ibid. quæst. 9.—Spurius an possit institui ad majoriam, quando facultas fuit alicui data libera, et ut faciat prout voluerit, d. n. 5 d. l. 52 q. 20.—filius quis dicatur, et quare sic cognominetur, n. 9 l. 11 per text. ibi, t. 13 part. 6.—De hoc, v. supra in verbo **FILIUS SPURIUS**.

STABULARII unde dicantur, et in quo differant à balneariis, et de qua culpa teneantur, n. 2 et 4 l. 26 t. 8 p. 5.—an de necessitate teneantur hospites recipere, et quando, d. n. 4 d. leg. 26.—Et an sint necessaria testes ad probandum, quòd hospes illi aliquid servandum dedit, ibi n. 5.—Stabularii communiter sunt homines rapaces, et vulgares, ibid. n. 6.—Et quid si amicus receperit amicum, an in eo idem, quod in stabulario dicendum est, ibi n. 7.—Stabularii qua de culpa teneantur, n. 4 et 9 cum aliis ibid. d. l. 26.—quando teneantur de facto viatorum, et quando de furto, vel facto suorum, ibi n. 10.—an liberentur à custodia per solam clavium traditionem alio non dicto, et an tunc teneantur de levissima culpa, n. 12 l. 26 suprad. tit. 8 part. 5.—si malè tractaverint peregrinos, qua pœna feriantur, et an à iudice ecclesiastico, n. 5 l. 27 ibid.—v. de hoc in verbo **HOSPITES**.

STATUENTES contra ecclesiam, seu ecclesiasticas personas, ita ut aliquid eis præjudicium generetur, qua pœna feriantur, n. 21 l. 19 t. 9 part. 1.—Vide de hoc in verbo **STATUTA**.

STATUTA à quibus fieri possint, et à quibus leges, n. 1 l. 12 t. 1 part. 1.—fieri possunt à populo, etiam jurisdictione carente, ibid.—sive ordinationes populorum fieri possunt sine superioris auctoritate, ibid.—cum pœna contravenientum fieri non possunt, nisi ab habente jurisdictionem, quod limitat tribus modis, de quibus per n. 1 dict. l. 12 tit. 1 part. 1.—Statutum factum per illum, qui jurisdictione caret in concernentibus administrationem rerum suarum, an valeat sine Principis auctoritate, ibidem.—factum cum Principis auctoritate potest per condentes tolli eo inconsulto, dict. n. 1 in med.—per aliquos factum contra leges juris communis, an valeat, dict. n. 1 ad fin.—Statuta fieri possunt à magistratibus temporalibus in concernentibus suum officium pro tempore illo, et ex causa, n. 21 l. 12 tit. 1 p. 1.—Statuere non possunt magistratus perpetui contra jus, dict. n. 2 in med.—Statuta municipiorum debent approbari per communem civitatis, gloss. fin. dict. l. 12 t. 1 part. 1.—Statutum an liget civis alterius civitatis, si illi habeant possessiones in loco, ubi fit statutum, gloss. magn. l. 13 tit. 4 part. 1.—utrum liget forenses, et in quibus, et quando, ibidem in fine.—contra personas, et res ecclesiasticas, ex quo ecclesiæ damnum sequitur, non valet, n. 2 l. 19 tit. 9 part. 1.—an fieri possit super

taxatione aureorum, vel vestium tempore mortis alicujus, n. 8 l. 12 tit. 13 part. 1.—Statuta laicorum non possunt infringere laudabilem consuetudinem aliquid clericis, vel ecclesiæ dandi, n. 2 l. 13 tit. 17 part. 1.—Statutum laicorum de revocanda eleemosyna, an valeat, vel non, ibidem.—Statuta bonorum, seu dominorum terrarum in aliquo præjudicare non possunt juri communi, vel antiquæ consuetudini, n. 2 l. 22 tit. 13 p. 2.—Statutum invalidans actum, si dubitetur an statutum præcesserit actum, an è contra cui incumbat probatio, n. 2 l. 1 tit. 14 part. 5.—loquens de uxore non habet locum in sponsa, etiam per verba de presenti, n. 10 l. 2 tit. 1 part. 4.—laicorum ponens pœnam contrahentibus in quarto gradu, secundum quam computationem civilem, vel canonicam istud intelligi debeat, n. 4 l. 3 tit. 6 part. 4.—Statuta in donatione propter nuptias, an habeant locum in datione arharum, n. 4 l. 1 t. 11 p. 4.—loci contractus matrimonii, vel alterius loci, quæ observanda sint, quæ verò non, n. 1 l. 24 tit. 11 part. 4.—locorum filios legitimatos non possunt facere, si non interveniat parentum matrimonium, et legitimum, n. 3 l. 2 t. 15 part. 4.—Statutum loquens de filiis, an comprehendat adoptivos, n. 1 in procem. tit. 16 part. 4.—in morte naturali, an habeat locum in morte civili, n. 1 l. 2 tit. 18 part. 4.—Statuta facta contra concubinas clericorum debent intelligi de publicis tantum, n. 5 in fin. l. 3 tit. 21 part. 4.—an fieri possint à dominis terrarum sine populi consensu, n. 5 l. 12 tit. 1 part. 2.—Statutum in Rege, et ejus uxore, habet locum in filio ejus primogenito, et ejus uxore, et filiis, n. 2 l. 1 t. 15 part. 2.—permittens in festivitibus posse cognosci de causis civilibus, sive criminalibus, an valeat, n. 7 l. 54 tit. 2 part. 5.—Principis an possit limitare jus divinum, n. 1 l. 19 tit. 18 part. 5.—loquens in infirmitate locum habet in se, qui pro infirmo reputatur, n. 2 l. 4 t. 18 part. 5.—quod est contra jus commune, an recipiat extensionem activam, seu extensionem passivam, n. 1 l. 4 t. 24 part. 5.—an aliquid operetur, quando vult, quòd possit currere præscriptio cum mala fide, num. 2 l. 21 tit. 29 part. 5.—loquens de possessione, an possit intelligi, et extendi ad quasi possessionem, num. 4 leg. 1 tit. 50 part. 5.—permittens acquiri possessionem sine corporali apprehensione, an teneat, num. 2 l. 6 tit. 50 part. 5.—modum altitudinis ædificiorum taxare potest, n. 4 l. 25 tit. 52 part. 5.—loquens in sponsalibus ad matrimonia se non extendit, quod ad plura inducit, n. 1 in procemio, t. 1 part. 4.—non punit maleficium fictum, et quare, dict. n. 1.—laicorum, per quod pœnas matrimonio clandestino imponunt, an debeat et possit valere, n. 5 l. 5 tit. 5 part. 4.—Statuta generaliter loquentia non intelliguntur loqui in causa dotis in dotis præjudicium, n. 5 l. 53 tit. 5 part. 5.—Statutum disponens, quòd non liceat rem vendere extraneo, nisi prius requisito consorte, an valeat, n. 6 l. 53 tit. 5 part. 5.—Statuta pœnalia, an fieri possint à prioribus, et consulis mercatorum, gloss. in procem. t. 7 part. 5.—Statutum per quod filii bastardi, et spurii habilitantur ad succedendum, an valeat, n. 6 in med. l. 8 tit. 8 part. 5, et n. 1 l. 29 tit. 11 part. 5.—Et quid

si hoc caveatur per constitutionem generalem Principis, an talis constitutio valeat, dict. n. 6.—Statuta nutritiva peccati, an possint per Episcopum annullari, dict. n. 6 ad fin.—Statutum collegii, quod in eo homines rixosi non admittantur, valet, n. 2 leg. 14 tit. 10 part. 5.—Et illud quod per pactum fieri non potest, neque per statutum, n. 9 in fin. l. 28 tit. 11 part. 5.—Et non potest firmari per statutum illud, quod ex contra bonos mores, n. 9 in fin.—Et damnatur omne statutum per quod datur favor exactioni usurarum, n. 1 l. 22 t. 12 p. 5.—Statutum loquens in pignore, an extendatur ad hypothecam, n. 1 l. 1 tit. 15 part. 5.—Statuta, et an per statutum possit legi derogari, n. 4 l. 14 tit. 1 part. 6.—Et an per statutum possit legitima filio debita tolli, vel minui, et quid si alias habeat, unde se alat, n. 5 l. 7 tit. 5 part. 2.—Statutum excludens feminas à successione in majoris, an sit odiosum, vel non, et de hoc vide plura per n. 2 l. 5 tit. 13 part. 6.—Statuta requirunt casum verum, non fictum, n. 4 l. 2 tit. 51 p. 7.—STATUS, et an possit quis in duplici statu constitui, n. 4 l. 95 tit. 18 part. 5.—alicujus si mutetur, an et quando per hoc impediatur novatio obligationis conditionalis, n. 9 l. 15 tit. 14 part. 5.—alicujus si mutetur, an per hoc ejus testamentum irritetur, et quid si in melius mutetur, n. 2 et 4 l. 18 tit. 1 part. 6.—Et si minor mutat suum statum, an adversus talem mutationem restitui possit, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 19 part. 6.

STELLIONATUS crimen, v. in verbo **CRIMEN**.

STERILES benè possunt matrimonium contrahere, et quia ratione, n. 4 l. 2 tit. 8 part. 4.

STERILITAS in quo differat ab exiguitate, n. 8 l. 22 t. 8 part. 5.—an et quando faciat, et indicat remissionem mercedis, si colonus fructus non colligerit ex fundo, de qua istud sit intelligendum, et qualiter, et quomodo procedat, gloss. dict. l. 22 per illum text. ibi.—non liberat conductorem, quando ipse non solvebat decimas, n. 10 dict. l. 22 tit. 8 part. 5.—Et quid si in uno anno adsit sterilitas, in præcedenti vero, vel sequenti advenit ubertas, n. 2 l. 25 tit. 8 part. 5.

STILLICIDIUM licèt cadat in publico juxta consuetudinem communem, debet tamen fieri sine præjudicio domus vicini, n. 5 l. 12 tit. 52 part. 5.—meum si cadat in solo, vel in domo alterius, an ille illam elevare possit alius, n. 5 l. 23 tit. 52 part. 5.

STYLUS curiæ, et etiam taballionis inspicitur semper in verificationem litterarum, n. 2 l. 4 t. 20 part. 5.—an possit iudici per magistratus in derogationem juris communis, n. 9 l. 9 tit. 28 part. 5.

STIPULATIONES prætoricæ exigunt fidejussores, n. 8 l. 10 t. 5 part. 5.—Stipulatio tacita semper esse fingitur in dote, num. 1 l. 10 tit. 11 part. 4.—expressa, si interveniat tempore constitutionis dotis, an tunc ad restitutionem faciendam annus dari debeat, n. 5 l. 51 tit. 11 p. 4.—et an per stipulationem pœnalem novetur actio ex vendito ad revendendum, n. 5 l. 42 tit. 5 part. 5.—an tollat jus penitendi ei, qui ex sua parte adimplevit, altero non adimplente, n. 1 l. 5 t. 6 part. 5.—requirit consensum, neque verba tantum sufficiunt sine eo, n. 1 l. 1 per text. ibi, t. 11 part. 5.—ad hoc, ut valeat, re-

quirit quod sit rei promissæ certitudo, ibi n. 2.—propter necessitatem inventa fuit, et pro qua; et quid hodie de jure regni, an sit necessaria, n. 5 dict. l. 1 tit. 11 p. 5.—si interveniat in contractu innominato, an ante implementum ex parte sua oriatur actio, dict. n. 5 ad med.—Et an hodie stante lege Ordinamenti ex nuda pollicitatione, seu promissione alicujus non acceptata per alterum, sed facta inter absentes oriatur actio, seu obligatio, dict. n. 5 dict. l. 1.—Et quare in stipulatione interrogatio debeat præcedere responsonem, ibi n. 5.—Stipulatio fieri potest per interpretem, et quando, et an unus tantum sufficiat, n. 8 ibi.—an vitietur, propter magnum intervallum seu propter extranea verba interposita; et quid hodie jure regni, n. 1 l. 2 ibi.—Et ad validitatem stipulationis requiritur, quòd responsio fiat sine suspitione voluntatis, n. 5 ibi.—Stipulatio an valeat, si quis respondet incinando caput versus pectus, et quid hodie jure regni, n. 4 l. 2 ibi, t. 11 p. 5.—Et an et quando mutus possit stipulatione obligari, et illam facere, n. 5 dict. l. 2.—Stipulatio an fieri possit inter absentes per nuntium, vel per epistolam, et pro quibus debitis sic, gloss. l. 5 ibidem.—quando vitietur propter impersonalitem, quando vero non, n. 7 dict. l. 5.—Et an demens, infans, vel minor obligetur stipulatione, n. 1, 2 et 3 l. 4 ibi.—Stipulatio à prodigo facta, an teneat, si fiat sine curatoris auctoritate, et an sufficiat dare sibi curatorem, licèt ei non sit interdicta bonorum administratio, n. 4 l. 5 t. 11 part. 5.—Et an detur restitutio in integrum prodigo, vel ejus curatori ad alienata ante interdictionem, dict. n. 4.—Et quid si prodigus juret stipulationem adimplere, ibidem n. 6.—Et an possit quis alteri stipulari; et quid si hoc caveatur fieri posse per legem municipalem, in. 1 cum aliis ibi, l. 7 tit. 11 part. 5.—Stipulatio concepta in persona duorum alternativè, an valeat, si cujuslibet eorum possit acquiri, ibi n. 2 in princip.—Et an notarius possit stipulari in judicialibus, vel extrajudicialibus, ut publica persona, n. 8 dict. l. 7 tit. 11 part. 5.—Stipulatio an fieri possit per procuratorem, et qualiter domino detur actio, quando ipse stipulatus fuit, n. 4 l. 8 ibi.—facti alieni an valeat, et quare non; et quid jure hodierno, n. 1 et 2 l. 11 tit. 11 part. 5.—in diem quæ dicatur, et an ex tali promissione statim oriatur civilis, et naturalis obligatio, licèt effectus exactionis suspendatur, n. 2 l. 12 ibid.—condicionalis an transmittatur ad hæredes, si promittens moriatur ante implementum conditionis; et quid si ante eventum conditionis fiat traditio ex contractu condicionali, an tunc transeat dominium, et usucapiendi conditio, ibi n. 5.—si succedat loco alterius promissionis, vel obligationis non transmissibilis, an transmittatur ad hæredes, ibi.—Et quid si per stipulationem in certo loco solvere promissit, si nolit, à quo iudice compelli possit, n. 4 l. 13 tit. 11 part. 5.—Et quid si reus promissit solvere Hispani, et non solvit, an ejus fidejussor possit conveniri in loco domicilii rei principalis, ibi.—Et quid si cum ille, qui solvere promissit, illud fecit, et tunc ei damna fuerunt petita, an sibi postea peti possint, n. 6 ibid.—Et quid si per protestationem dixit, quod remaneat sibi salva petitio interesse, ibi.—